

[Finansministeren.]

på udvidet kontrol med de erhvervsdrivendes regnskaber.

Når man skal afgøre, om det regnskab, der indsendes sammen med selvangivelsen, nu også er egnet til at danne grundlag for skatteansættelsen, er det af største betydning, at man får mulighed for at se, hvorledes den daglige regnskabsførelse foregår. I praksis viser det sig jo, at mange regnskaber må tilsidesættes ved ligningen, fordi regnskabsførelsen ikke opfylder de mindstekrav, der må stilles fra skattemyndighedernes side.

Efter de gældende regler har skattemyndighederne, når særlige forhold taler derfor, adgang til på stedet at gennemgå det regnskabsmateriale med bilag, der påberåbes som grundlag for selvangivelsen, og tillige at opgøre lagre, inventar, maskiner og andet driftsmateriel.

Disse bestemmelser er efter regeringens opfattelse ikke tilstrækkelige. I de tilfælde, hvor selvangivelsen bygger på et regnskab, må det være berettiget at hævde, at regnskabsmaterialet i realiteten er et led i selve selvangivelsen, og der bør derfor være samme adgang til at kræve dokumentation for regnskabets enkelte poster som for de poster, der er opført direkte på selvangivelsen. Det forekommer endvidere mindre hensigtsmæssigt at gøre adgangen til kontrolbesøg betinget af et så ubestemt kriterium som „særlige forhold“. Denne betingelse er derfor ikke medtaget i forslaget, idet de forhold, der normalt vil tale for at efterprøve regnskabet, jo ofte må søges netop i det regnskabsmateriale, som det drejer sig om at få adgang til.

Det er endvidere uheldigt, at skattemyndighederne efter de gældende regler kun har adgang til at gennemgå det regnskabsmateriale, der påberåbes som grundlag for selvangivelsen. Et virkeligt billede af regnskabets kvalitet får man først ved at kontrollere det løbende regnskab og foretage optælling og afstemning af kassebeholdning m. v. Der er derfor ved de foreslåede regler åbnet mulighed herfor.

Forslaget indeholder desuden bestemmelser om en udvidet adgang til at kræve oplysning om erhvervsdrivendes omsætning med andre erhvervsdrivende. Efter de gældende regler kan sådanne oplysninger

normalt kun kræves med hensyn til enkelte navngivne kunder eller leverandører, medens skattemyndighederne efter forslaget også skal kunne begære oplysninger om mellemværender med ikke-navngivne erhvervsdrivende. Endvidere er der givet udførligere regler om arten af de oplysninger, som skal meddeles skattemyndighederne.

I de tilfælde, hvor erhvervsdrivende ikke skal føre regnskab, foregår kontrollen med selvangivelsen i reglen på den måde, at man på grundlag af de i selvangivelsen anførte oplysninger beregner, hvad skatteyderen i indkomståret har disponeret over til privatforbrug, og skønner over, hvorvidt dette beløb stemmer med, hvad skattemyndighederne i øvrigt ved om den pågældendes levevis. Ved udøvelsen af dette skøn vil det være af stor værdi, hvis skatteyderen får pligt til at oplyse visse hovedposter i privatforbruget, og en sådan pligt er derfor foreslået indført.

En gennemførelse af de her omtalte foranstaltninger vil ikke alene bidrage til en mere ligelig fordeling af skattebyrden de forskellige befolkningsgrupper imellem; den vil tillige bevirke en forøgelse af de beløb, der kommer frem til beskatning. For statens vedkommende vil dette med uforandrede skattesatser medføre en forøgelse af skatteindtægterne, der kan lette skattebyrden på andre hårdt ramte områder, og for kommunernes vedkommende vil der så at sige automatisk blive tale om en nedsettelse af beskatningen for de skatteydere, der hidtil er blevet beskattet af deres fulde indtægt.

En bedre skatteligning og gennemførelsen af forslagets faste beskatningsprocent af indtægter under et vist beløb vil gøre hele indkomstskattesystemet mere tiltalende. Der vil blive større retfærdighed ved skattebyrdens fordeling, og lysten til at øge indtægten og spare op heraf vil styrkes betydeligt. Det vil også blive lettere at gå over til en skat ved kilden.

Allerede da jeg i sidste samling fremsatte skattereformlforslagene, var jeg inde på, at en skattereform efter regeringens opfattelse måtte udformes således, at der blev skabt grundlag for en overgang til en såkaldt kildeskat.

Under udvalgsarbejdet i sidste samling fremkom jeg med en redegørelse for de